

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4756/05
31.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, изјављеној против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број: 183-00-00329/2005-13 од 20.5.2005. године, у предмету додатка на децу, у нејавној седници већа одржаној дана 31.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије број: 183-00-00329/2005-13 од 20.5.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за социјалну и дечју заштиту у Београду број 183-01473/05 од 28.2.2005. године, којим решењем тужиоцу није признато право на дечји додаток за синове ББ и ВВ и ГГ (друго, треће и четврто дете) од 13.5.2003. године, јер домаћинство тужиоца поседује земљиште у површини већој од 1 h по члану породице.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа због нетачно утврђеног чињеничног стања тужилац наводи да не живи у заједничком домаћинству са оцем, да сам плаћа порез, струју, телефон, да поседује 0.72,89 h земље што се види из уверења катастра ВВ од 6.5.2003. године које доставља уз тужбу, а да његов отац поседује укупно 4.55,79 h. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд је нашао:

Тужба је основана.

Према списима предмета оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење првостепеног органа са образложењем да је у поступку утврђено и записнички констатовано дана 21.2.2005. године да тужилац живи на имовини и у кући оца, да остварује право на здравствену заштиту преко оца као носиоца права по основу прихода од пољопривреде због чега је правилно решењем првостепеног органа на основу ових доказа закључено да између тужиоца и његовог оца постоји заједничко домаћинство те како тужилац поседује земљиште у површини већој од 1 h по члану породице то је првостепени орган решењем правилно поступио када тужиоцу није признао право на дечји додаток за синове ББ и ВВ и ГГ.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је исто донето уз битну повреду одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку којом је прописано да у образложењу другостепеног решења морају бити оцењени сви наводи жалбе, а ако је првостепени орган у образложењу свог решења правилно оценио наводе који се у жалби износе другостепени орган се може позвати на разлоге првостепеног решења. Како је тужилац у жалби изјављеној на решење првостепеног органа истицао да је нетачно утврђено да живи у заједници са оцем, већ да живи у самосталном домаћинству и да поседује земљиште у површини од 0.72,89 h о чему је уз жалбу доставио уверење катастра непокретности ВВ од 19.1.2005. године као и доказе да тужилац, а не његов отац плаћа порез, струју и телефон то је тужени орган сагласно цитираној одредби закона био у обавези да оцени наводе који се у жалби износе. Такође, не могу се прихватити као правилни разлози туженог из образложења оспореног решења да је чињенично стање правилно утврђено између осталог и на основу записника сачињеног у првостепеном органу уз учешће жалиоца дана 21.2.2005. године јер се из списка предмета види да записник сачињен 21.2.2005. године тужилац није потписао.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити наведене недостатке оспореног решења, односно у образложењу решења ће оценити све жалбене наводе и доказе приложене уз жалбу, правилно и потпуно утврдити чињенично стање и донети на закону засновано решење.

Због наведених разлога, а на основу одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним

споровима, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде.

Правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезне су за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 31.5.2006. године, У.бр. 4756/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ